

Dlaczego uczysz się polskiego?

Eva: Uczę się polskiego, bo mam polskie korzenie. Mój tata jest Polakiem, a moja mama Brytyjką. Kiedy byłam mała, mieszkałam z rodzicami w Polsce, ale niewiele pamiętam z tego okresu, bo szybko wyjechaliśmy do Anglii. Potem jeździliśmy do Polski rzadko – na święta do dziadków i na wakacje. Moim pierwszym językiem jest angielski, mieszkam i pracuję w Londynie, ale cały czas uczę się polskiego. Nie chcę zapomnieć języka taty.

Riccardo: Uczę się polskiego, bo moja dziewczyna, Magda, jest Polką. Wiem, to takie typowe. Dziewczyna Polka i chłopak obcokrajowiec, rzadko odwrotnie. Mieszkamy we Wrocławiu, gdzie pracuję jako lektor języka włoskiego. Uczę się polskiego, bo chcę lepiej poznać kraj, z którego pochodzi moja dziewczyna, i jego kulturę. Chciałbym też swobodnie porozumiewać się po polsku z rodziną Magdy.

Sara: Mam sentyment do języka polskiego. Spędziłam semestr studiów w Krakowie na Erasmusie. To były fantastyczne miesiące. Poznałam wielu ludzi z różnych krajów, zwiedzałam miasto, poznałam też Polaków, z którymi do dziś mam kontakt. Na uniwersytecie chodziłam na kurs polskiego dla Erasmusów i tak mi się spodobało, że kiedy wróciłam do Portugalii, postanowiłam kontynuować naukę.

Lena: Moi znajomi mówią, że mam bzika na punkcie języków obcych. Jest w tym trochę prawdy. Znam dobrze trzy języki (niemiecki, angielski i hiszpański) i uczę się dwóch nowych (polskiego i hindi). Dlaczego wybrałam polski? Byłam w Polsce na wakacjach i zakochałam się w tym kraju. Mam nadzieję, że nie stracę chęci do nauki!

Sven: Pracuję w międzynarodowej korporacji, jestem prawnikiem. Dwa lata temu moja firma wysłała mnie do pracy w Warszawie. Od razu po przyjeździe zapisałem się na kurs polskiego. Mimo że w pracy porozumiewam się po angielsku i nie potrzebuję polskiego, w życiu codziennym jest mi łatwiej. Mogę zamówić w restauracji jedzenie po polsku, załatwić coś w banku czy porozmawiać z lekarzem. Nie wszyscy mówią przecież po angielsku.

Słownictwo:

mieć polskie korzenie – mieć polskie pochodzenie; jeśli mam polskie korzenie, to znaczy, że moja rodzina jest z Polski
niewiele – mało

okres – pewien czas, określony czas

święta – najważniejsze dla Polaków święta w roku, czyli Boże Narodzenie i Wielkanoc

cały czas – ciągle, dalej

zapominać (zapominam, zapominasz) / zapomnieć (zapomnę, zapomnisz) – kiedy już czegoś nie pamiętam

takie typowe – tak bardzo typowe

obcokrajowiec – osoba z innego kraju niż mój

odwrotnie – inaczej

pochodzić (pochodzę, pochodzisz) z + D. – być z jakiegoś kraju, miasta

swobodnie – bez problemów

porozumiewać się (porozumiewam się, porozumiewasz się) / porozumieć się (porozumiem się, porozumiesz się) – móc rozmawiać w jakimś języku, komunikować się

mieć sentyment do + D. – mieć ciepłe uczucia, myśleć o czymś lub o kimś z sympatią

do dziś – do tego czasu, ciągle, cały czas

postanawiać (postanawiam, postanawiasz) / postanowić (postanowię, postanowisz) – zdecydować

mieć bzika na punkcie czegoś (D.) – potocznie: mieć obsesję

wybierać (wybieram, wybierasz) / wybrać (wybiore, wybierzesz) – zdecydować się na coś

zakochiwać się (zakochuję się, zakochujesz się) / zakochać się (zakocham się, zakochasz się) w + Msc. – zacząć kochać, poczuć miłość

tracić (tracę, tracisz) / stracić (stracę, stracisz) chęć do czegoś (D.) – nie mieć tyle entuzjazmu co na początku

korporacja – duża międzynarodowa firma

przyjazd – to, że gdzieś przyjeżdżam

zapisywać się (zapisuję się, zapisujesz się) / zapisać się (zapiszę się, zapiszesz się) – zarejestrować się, na przykład na kurs, na wizytę do lekarza

mimo że – chociaż

potrzebować (potrzebuję, potrzebujesz) – kiedy czegoś mi brakuje, czegoś nie mam, potrzebuję tego

załatwiać (załatwiam, załatwiasz) / załatwić (załatwię, załatwisz) coś – zrealizować, skończyć, zrobić

przecież – ale, jednak

Ćwiczenia

1 Proszę uzupełnić zdania formami podanych czasowników w czasie przeszłym.

- na kurs angielskiego. (zapisać się – r. m. – ja)
- sobie akademik na przyszły rok? (załatwić – r. ż. – ty)
- Moja firma mnie do pracy w USA. (wysłać)
-, że szukamy nowego mieszkania. (postanowić – r. męskoosobowy – my)
- John w Polsce. (zakochać się)

2 Proszę dopasować zdania z kolumn A i B.

A

- Uczę się polskiego, bo mam polskie korzenie.
- Przyjeżdżamy do Polski rzadko.
- Na Erasmusie chodziłem na kurs polskiego dla obcokrajowców.
- Kiedy byłem dzieckiem, mieszkalem z rodzicami w Polsce.
- Mój chłopak jest Polakiem i dlatego uczę się polskiego.

B

- a) Spodobało mi się i po powrocie ze stypendium zapisałem się na kurs.
- b) Moja babcia była Polką.
- c) Chciałabym rozmawiać swobodnie po polsku z nim i z jego rodziną.
- d) Odwiedzamy rodzinę dwa razy w roku, na święta.
- e) Potem na kilka lat wyemigrowaliśmy do Niemiec, ale w końcu wróciliśmy do kraju.

Dlaczego uczysz się polskiego?

Odpowiedzi do ćwiczeń

1 1. Zapisalem się, 2. Załatwiłaś, 3. wysłała, 4. Postanowiliśmy, 5. zakochał się.

2 1. b, 2. d, 3. a, 4. e, 5. c.